

var valgt, alligevel skulde være valgt. Man skulde mene, at naar Amtmanden feilede, for det Første ved at lade foretage skriftlig Afstemning og dernæst ved at lade foretage Lovtræfning, skulde Valget have været fastsæret og et nyt Valg være foretaget. Men den ærede Minister fik at vide underhaanden — det maa jo have været underhaanden, thi en skriftlig Afstemning er jo ikke offentlig — at Amtmanden havde stemt paa det tidligere Medlem, og saa resolverede den ærede Minister, at han var valgt. Det er en mærkelig Fremgangsmaade, og den har slet ingen Hjemmel i Lovgivningen. Skoleraadene ere Amtsraadene, supplerede ved et Par Medlemmer af Njøbstæderne. Amtsraadene bestaa af den kongevalgte Formand og saa de valgte Amtsraadsmedlemmer. Formanden har kun een Stemme, saa længe han sidder i Amtsraadet, men kommer saa et Par Medlemmer fra Njøbstæderne til, saa er Amtsraadet forvandlet til Skoleraad, og saa voger pludselig Formandens Stemme fra 1 til 2. Men jeg tror ikke, der er Lovhjemmel for denne Betragtning. Det er af de Vilkaarligheder, man desværre saa ofte lægger Mærke til. Om Spørgsmaalet Lyngby og Afskov skal jeg ikke udtale mig. Jeg vil kun sige til den ærede Kultusminister, at naar han vil parallelisere den Bevilling, han har begjært til Lyngby Landbrugsskole, med den Bevilling, som i sin Tid blev givet til Afskov, da er der en stor Forskjel. Afskov fik først en Understøttelse, efter at denne Skole nogle Aar havde været i Gang, medens man her begjærer Understøttelse til en udvidet Landbrugsskole, man ikke kjender. Lad os se Skolen først. Jeg har Tillid til Lærerefterne ved Skolen; men lad os se Skolen i Virksomhed, for vi understøtte den særlig. Ellers vilde den jo i en fremtrædende Grad blive favoriseret fremfor andre Landbrugsskoler.

Overfor den ærede Indenrigsminister, som jeg ikke ser for Øjeblikket

Formanden (Høgshoro): Indenrigsministeren er for Øjeblikket i Landstinget, hvor Forslag af ham forhandles.

C. Bernsen . . . skal jeg fatte mig for. Jeg vil kun sige, at naar den ærede Indenrigsminister i Gaar udviklede det Hensigtsmæssige ved, hvad der nu er slet, nemlig at forene Posten som Generaldirektør for de danske Statsbaner med Posten som Overingeniør ved Statsbanerne, da forundrede det mig noget, at den ærede Indenrigsminister fandt denne Ordning saa hensigtsmæssig. Vi vide jo, at der netop i

mange, mange Aar har været ført en hidtidig og bitter Kamp mellem den Mand, som nu forener begge Poster, og den afdøde Generaldirektør om, hvorvidt disse Poster skulde være selvstændige, eller Overingeniøren skulde staa under Generaldirektøren. Det ser aparte ud, at den Mand, som har ført denne Kamp paa Kniven, nu træder ind og forener begge Poster i sin Person. Det er vel nok et godt, maaske det bedste Embede i hele Kongeriget Danmark. Da den ærede Indenrigsminister ikke er til Stede, skal jeg heller ikke videre omtale, hvad der blev omtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (P. Holm), om den mærkelige Skæder i Randers, som forsynede Statsbanepersonalet med Klæder. Det glæder mig, at den ærede Minister er villig til at lade denne Sag undersøge nærmere; men endnu er han ikke kommen til det Resultat, at der er Noget at paalægge. Det er rimeligt nok, naar den ærede Minister ikke har søgt Oplysninger der, hvor de kunde faaes, nemlig hos Personalet, som ikke har kunnet faae Klæderne til at passe og flere Gange har sendt Bøger og Krakke tilbage til Skæderen eller rettere Ekviperingshandleren og faaet dem tilbage i en Skuffelse, som ingen Skæder nogeninde vilde vedkjende sig, og derfor har taget den ganske fornuftige Beslutning at lægge disse Klæder hen som Relikvi og aldrig tage dem paa. Da jeg nu har Ordet, vil jeg gjerne knytte nogle Bemærkninger til det Foredrag, vi forleden hørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg). Da den ærede Rigsdagsmand heller ikke er til Stede, skal jeg gjøre det meget kort. Jeg skal kun sige, at det var med megen Interesse, jeg af den ærede Rigsdagsmand forleden hørte det Foredrag, som han holdt den første Dag, vi behandlede denne Sag. Jeg hører selvfølgelig altid det ærede Medlem med Interesse, men ikke mindst denne Gang, og det glædede mig, at det ærede Medlem tog et saa klart og bestemt Standpunkt, at Ingen kan være i Tvivl om hans Stilling. Det ærede Medlem gif jo nemlig ud fra, at han vilde anse det for en Ulykke, at der blev bevilget en Finantslov til dette Ministerium. Han udtrykte sig saaledes: „Jeg vilde beklage den Dag, da Folketingset satte dette Ministerium paa lovlig Grund ved Bevilling af en Finantslov. Jeg vilde beklage den Dag i vor politiske Historie og i vor Friheds Historie, da dette Ministerium atter fik lovlig Myndighed og Besættelse til at herse over os.“ Dette Standpunkt er saa klart, at Ingen kan være i Tvivl om, hvor den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgtreds